

poppen in den loop van 1925 uitkwamen. Ik stelde hierbij vast, dat zich onder de uitgekomen vlinders maar enkele gesprenkelde bevonden; bijna alle waren zwart. Bovendien had ik dit jaar het geluk in de vrije natuur verscheidene paringen waar te nemen van metertorenkoppen; geen enkelen keer zag ik een copulatie van twee peper-en-zoutkleurige exemplaren, éénmaal slechts van een gesprenkeld met een zwart exemplaar. Al de andere door mij waargenomen paringen betroffen steeds die tusschen zwarte mannetjes en zwarte wijfjes. Zoowel de kweekproeven als wat ik buiten vaststelde, schijnt er dus op te wijzen, dat de gesprenkelde stamvorm in Soest reeds grootendeels is verdrongen door de ab. *doubledayaria*.

Soest, 10 Sept.

RINKE TOLMAN.

Een prachtige vergroende Weegbree.

Vergroende Weegbree. — De Heer van der Zeyde vond dit prachtig vergroende exemplaar van *Plantago major* in het Oosterpark te Amsterdam. Wie van de lezers op de H.B.S. of Gymnasium het Leerboek der Plantkunde van Dr. Geerts heeft gebruikt, herkent deze vergroening onmiddellijk naar de afbeelding in dat boek, welke gebruikt wordt om duidelijk te maken, dat een bloem homoloog is met een stengel met bladeren.

Inderdaad is hier ieder bloempje veranderd in een takje met groene blaadjes; ook zijn in de oksel der misvormde bloemdeelen weer okseltakjes ontstaan, zelfs in die der vruchtblaadjes. Deze vergroening is herhaaldelijk beschreven o.a. vele jaren geleden door dr. Costerus in „*Dodonaea*”.

Volgens sommigen zouden dergelijke vergroeningen het gevolg kunnen zijn van de aanwezigheid van mijten; in dit exemplaar zag ik niets van mijten. J. Hs.

De Haagsche duinen. — Naar aanleiding van uw artikel „Berkenbosch” in de Gr. Amsterdammer, zal het u misschien interesseeren, dat in een berkenboschje der Haagsche Duinwaterleiding momenteel *Neottia* voorkomt. Ongeveer 14 dagen geleden stonden daar een twintigtal bloeiende exemplaren. In 't zelfde boschje scharrelden jonge fazanten rond. Er was blijkbaar al bezoek van andere menschen geweest ook. 'k Vond namelijk een nieuw omslagpapier van een „Afga-filmpack”. Op één plaats was iemand aan 't uitgraven

van een *Neottia* geweest. Hoe 't op het oogenblik met de planten is, weet ik niet. 't Heb nog verder geen tijd gehad er weer eens heen te gaan.

Tegelijk wil ik even mededeelen, dat de meeuwen-kolonie, die daar vlakbij al begint, dit jaar nogal veel kwaadwillige bezoekers krijgt. Van de nesten, die ik had nagegaan, waren enkele geheel leeggehaald, terwijl andere één van de 2 eieren hadden moeten missen. De duinwachter Parlevliet klaagde ook over eierroovers. Zelfs (Rotterdamsche) padvindsters maken zich eraan schuldig. Is daar niets tegen te doen? Ook in „Kijfhoek” worden van allerlei vogels de laatste jaren veel nesten uitgehaald. 't Lijkt mij toe, dat er na enkele jaren van de vroeger zoo mooie duinen in de omgeving van „Kijfhoek” en „Bierlap” niet veel meer zal overblijven dan nu rondom Meyendell. Het weggennet tusschen „Park de Kievit” en Meyendell is al zoo dicht „Bierlap” genaderd, dat men na enkele duinen over te klimmen al dichtbij de broedkolonie is. Steeds meer ravottende dagjes „mensen” ontmoet men er Zondags, ijverig bezig, de duinen te prepareeren tot stuifzandgebied. Dit voorjaar heeft men de duinen ten N. van „Bierlap” mooi met helm beplant en met mos belegd, maar als 't toezicht daar niet scherper wordt, zal men de verwoesting ook daar niet kunnen tegengaan.

P. DE K.

Overblijvende Houtsnip. — Zaterdag, 4 Juli, werd er in de dennebosschen van het landgoed „Ockenrode” bij Loosduinen een houtsnip gezien; ook 12 April was er reeds een, wel licht dezelfde, waargenomen.

De houtsnippen komen in de maanden October, November en December en naar men zegt vooral na een Westerstorm veelvuldig in de duinstreek voor. Ze drijven dan, op hun weg van Scandinavië naar Engeland, naar Nederland af. Hun verblijf op eenzelfde plaats duurt meestal slechts enkele dagen. De datum van komst is zeer verschillend. Op 30 en 31 December 1922 werden er op genoemd landgoed, door vier personen, in één middag en één ochtend, 96 houtsnippen geschoten. De terugtrek, in Februari en Maart, is van veel minder belang.

Dit is waarschijnlijk een hier overblijvend, wellicht broedend exemplaar. Als het laatste het geval is, zullen we de jonge houtsnippen misschien nog wel te zien krijgen.

Vlaardingen, 10 Juli 1925.

P. HUMMELINCK.

De Witjes op Zee. — De vraag is gesteld, hoe de distelylinders de Middellandsche Zee kunnen oversteken en zelfs heel naar IJsland kunnen komen. De naturalist van de Flevo, wien ik al zoo vele aardige waarnemingen te danken heb, vertelt mij, dat hij in de week van 19—26 Juli op de Waddenzee heel dikwijls onze gewone koolwitjes op de kalme zee heeft zien neerstrijken. Ze bleven dan vrij lang op het watervlak zitten en vlogen daarna weer welgemoed verder. Hoe eenvoudig en wonderlijk toch.

T.

Vogels en Vlinders. — Naar aanleiding van uw stukje „Vogels en Vlinders”, zou ik u dit kunnen mededeelen: Een van m'n tamme kauwtjes is verzot op vlinders en spoort ze in alle hoeken en gaten op. Hij maakt er zelfs speciale tochten voor, om ze te zoeken.

Typisch is dat hij altijd naar plekjes terugkeert, waar hij vroeger ook al iets gevonden heeft. De andere kauwtjes heb ik nog nooit vlinders zien eten, wel veel bijen en wespen. In het wild zag ik musschen vlinders vangen.

Utrecht.

S. H. VISSER.

Groote Klapkester. — Gisteren hadden we 't geluk een familie klapkesters (*Lanius excubitor*), bestaande uit de ouden met 4 jongen, aan te treffen op 't naburige Aamsveen. Waar deze vogel betrekkelijk zeldzaam is, scheen 't ons wel de moeite waard, deze waarneming even te melden.

Enschede, 12 Sept. 1925.

H. J. HOGESLAG.

De Planten- en Vogelstuin. — De Planten- en Vogelstuin in het Bloemendaalsche Bosch is 26 September j.l. onder veel belangstelling geopend. Doordat eerst laat in het voorjaar met planten en zaaien begonnen kon worden, ziet het er nog wat kaaltjes uit, maar de opsomming de reeds aanwezige plantensoorten zou toch al heel meevallen. Vooral het